№ 155. Poniedziałek 10. Lipca 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Od dnia 1. lipca 1865 znajduje się Redakcya, Administracya i Expedycya „Gazety Lwowskiej" przy ulicy Wałowej, Nr. 370.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie pogorzelców *Kołomyi* wpłynęło w drodze składek do urzędów powiatowych: w *Jarosławiu* 25 złr. 20 c., w *Gwoździcu* 2 złr., w *Przemyślu* 84 zł.

Na wsparcie pogorzelców *Horodenki* wpłynęło w drodze składek do urzędu powiatowego w *Gwoździcu* 3 zł. w. a.

Gmina *Hwozd* w obwodzie Stanisławowskim, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy istniejący budynek szkolny z pomieszkaniem nauczyciela stósownie rozszerzyć i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne, mieć staranie o utrzymanie szkoły w ochędóstwie, na opał szkoły dawać rocznie po 3 niższo austryackie sągi drzewa, nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi, który oraz ma pełnić funkcyę diaka z pobieraniem przywiązanych do niej dochodów, płacić rocznie 63 złr. w. a.

Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się gr. kat. proboszcz miejscowy ksiądz Alexander *Terlecki* na czas swego kapłańskiego urzędowania płacić rocznie 2 złr. 10 c. w. a. i nadto każdoczesnemu nauczycielowi oddać w używanie z gruntów erekcyonalnych 1 morg pola i pół morga gruntu ogrodowego.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 26. czerwca 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem ddto Laxenburg 11. czerwca b. r. raczył dozwolić aby Austrya wzięła udział w wystawie płodów rolnictwa, przemysłu i sztuki w Paryżu odbyć się mającej w r. 1867.

Część nieurzędowa.

Lwów, 10. lipca.

Wiener Abendpost z 8go b. m. pisze: „Gdy pod względem składu nowego ministerstwa i jego członków rozszerzyła już prasa dzienna liczne pogłoski, pojawia się od kilku dni w dziennikach regularnie doniesienie, że już nazajutrz nastąpi urzędowe ogłoszenie odnośnych mianowań.

W obec tego doniesienia jednak musimy zwrócić uwagę na to, że dotychczasowe ministerstwo pełni jeszcze swoją funkcyę i że prośby panów ministrów o dymisyę nie zostały jeszcze formalnie załatwione z wyjątkiem ministra i szefa kr. siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej hrabiego Nadasdy i król. węgierskiego kanclerza nadwornego hrabiego Hermanna Zichy. Możemy też z pewnością przypuszczać, że ministerstwo w teraźniejszym składzie swoim będzie na wszelki sposób urzędować aż do końca obrad nad ustawą finansową na rok 1865.

W ogóle niemożna prawie przyznawać rzeczonym pogłoskom innego znaczenia, jak tylko prostych domysłów."

W przesileniu ministeryalnem w Wiedniu nic się dotąd nie zmieniło. Pewną tylko jest rzeczą, że ministrowie dotychczasowi załatwiają sprawy bieżące, zastępują rząd w radzie państwa i Cesarzowi referata składają. Ministrowie podali się wprawdzie do dymisyi, lecz dymisyi jeszcze nie otrzymali, co zaś poźniej się stanie, tego nikt nie wie. Zdaje się, iż nowi ministrowie dopiero po załatwieniu budżetu na rok 1865 nowomianowani będą. W każdym więc razie przejdzie jeszcze kilka dni, zanim krizis ministeryalna się zakończy. Wszystkie dotychczasowe pogłoski są bezzasadne, jak równie bezzasadną jest wieść o objęciu prezesostwa przyszłej rady ministrów przez księcia Karola Auersperga.

Jej cesarska Mość Cesarzowa austryacka przybyła do Kissingen w dniu 4. lipca i zajechała do tej samej wili, którą w przeszłym roku zajmowała. Prezes rządu, baron zu Rhau, przybył dn. 3. lipca z Wircburga, dla złożenia Najjaśniejszej Pani swego uszanowania. Cesarzowa zabawić ma w Kissingen do pierwszych dni sierpnia. W końcu lipca oczekiwany jest Cesarz Jego Mość austryacki. Król bawarski w przyszłym tygodniu przybyć ma. Gości kąpielowych w Kissingem jest przeszło 3700 najwięcej Anglików i Francuzów. Zamówiono mieszkanie dla posła pruskiego przy związku niemieckim, p. Savigni, dla posła francuzkiego w Berlinie p. Benedetti, i dla posła pruskiego w Paryżu hr. Goltz. Nie zdaje się, ażeby ci dyplomaci przypadkowo tylko w Kissingen zjechać sie mieli, zwłaszcza iż mówią i o przybyciu p. Bismarka do Kissingi.

O wymianie depesz między Prusami i Austryą w czerwcu donosi ministoryalna *N. A. Z.*, że z tego miesiąca istnieje w ogóle cztery depesz: dwie austryackie z 5. i 17., i dwie pruskie z 16go i 25go czerwca. Depesze z 5. i 16. odnoszą się do kwestyi szlezwicko-holsztyńskiej w ogóle; austryacka depesza z 17. wiąże się specyalnie z tą depeszą pruską, która przyjmuje propozycyę austryacką względem zwołania stanów, a pruska depesza z 25go zawiera odpowiedź na oświadczenie z 17.

Nordd. Allgem. Ztg. z 7. b. m. zaprzecza doniesieniu w *D. Allgem. Z.*, jakoby Austrya proponowała, ażeby pretendenci do Księstw nadelbiańskich *zgodzili się na sąd polubowny* i poddali się bezwarunkowo wyrokowi jego. Rzeczony dziennik dodaje: Austrya wyrażała w ostatnich czasach kilkakrotnie zdanie swoje, iż przy rozstrzyganiu co do przyszłego rejenta należy brać na uwagę głównie względy polityczne.

Francuskie ciało prawodawcze miało 4. b. m. *ostatnie* posiedzenie w ciągu tej sesyi. Prezydujący miał mowę pożegnawczą. Oznajmił, że izba zapewnie w pierwszych dniach roku przyszłego będzie nanowo zwołaną, stwierdzał ważność jej tegorocznych obrad i podnosił tę okoliczność, że swoboda obrad niedoznała najmniejszego ograniczenia. Donioslość rozpraw politycznych odpowiadała zawsze wrażeniom chwili, przyczyniając się tym sposobem do oświecenia narodu i do wzmocnienia rządu. W senacie żądał baron *Dupin*, ażeby temu ciału przyznane zostało prawo debatowania nad budżetem nie tylko w całości, ale i nad szczegółami jego, na co odpowiedział *prezydent*, że zadaniem senatu jest tylko stwierdzenie ułożonego w drodze konstytucyjnej budżetu, gdyż inaczej zamieniłby się on w izbę panów. — „Ja upatrywałbym w tem tylko udoskonalenie konstytucyi" — odparł baron Dupin, i na tem skończyła się debata.

Dnia 5. b. m. przyjął *senat francuzki* jednogłośnie uchwałę senatu względem naturalizacyi w Algieryi. Przeciw ogłoszeniu ustawy o prowizorycznem uwolnieniu oskarżonych wotował tylko baron *Dupin*.

Z rozmaitych oznak *serdeczności między Cesarzem Napoleonem i jego synowcem* chciano wnosić, że nastąpi między nimi także polityczne pojednanie. Ale domysł ten — jak piszą do Kolońskiej gazety z Paryża — jest fałszywy. Cesarz obchodzi się z swoim synowcem serdecznie i uprzejmie jak z osobą, z którą zgodzono się na to, że zachodzi zbyt wielka róznica zdań, by mogło nastąpić porozumienie. Powrót Księcia Napoleona do spraw publicznych mogłyby zatem sprowadzić tylko nieprzewidziane wypadki. Cesarz uwolnił prefekta Korsyki od zaskarżenia, wniesionego przeciw niemu za protegowanie mowy Księcia. „Słusznie pan postąpiłeś — mówił do niego —, że nie protestowałeś przeciw temu, który przybył w mojem imieniu." Książę Napoleon wyjechał z Paryża i przybył dnia 4go b. m. do Hawru jadąc pod imieniem hrabiego Meudon.

La France dowiaduje się z Rzymu, że układy między stolica apostolską i rządem Króla Wiktora Emanuela mogłyby podług zdania kardynała Antonellego tylko wtedy rozpocząć się nanowo, jeżliby zmiana gabinetu dozwoliła Królowi zastosować się do programu stolicy apostolskiej.

Kortezy hiszpańscy przyjęli *projekt ustawy wyborczej* gabinetu O'Donnella 178 głosami przeciw 20. Ustawa ta redukuje cenzus wyborczy z 400 na 200 realów i zarządza wybory nie podług prowincyi, lecz podług powiatów. Nakoniec zostały także rozszerzone normy nieobieralności. Podług nich niemogą być odtąd wybierani do izby drugiej ani urzędnicy król. dworu, ani też ci urzędnicy publiczni, których płaca przechodzi 40.000 realów.

Giornale di Roma z 5. b. m. donosi, że Monsigu. *Meglia*, nuncyusz apostolski przy dworze mexykańskim, pożegnał w nieobecności Cesarza Maxymiliana Cesarzowę Charlotte, doręczywszy rządowi mexykańskiemu notę, w której wyłuszcza powody zakończenia swojej misyi. Monsig. Meglia wsiadł 1. czerwca na okręt w Verakruz i udał się do Guatemali, gdzie oczekiwać będzie nowych rozkazów stolicy apostolskiej.

Podług doniesienia korespondencyi *amerykańskich* obudza to niemałe zadziwienie w Stanach południowych, że od czasu zakończenia wojny powraca tam wiele osób, o których mniemano, że polegly w walce. Także znachodzi się nierównie więcej złota, niż przypuszczano. Natomiast staje się postępowanie murzynów coraz przykrzejszem. Także kwestya względem przyznania murzynom prawa głosowania jest bardzo uciąźliwa. Prezydent chce pozostawić jej rozstrzygnięcie pojedyńczym stanom, a mimo to oświadczył już gubernator Wirginii, że decyzya w tym względzie nie przysłuża tamtejszymu ciału prawodawczemu. Któż tedy ma rozstrzygnąć?

Prezydent *Johnson* oświadczył się, jak donosi korespondencya waszingtońska, *przeciw prawu głosowania murzynów*. Co do formy, w jakiej zapadło to postanowienie, nie nadmienia nic rzeczona korespondencya. Tak więc murzyni, dla których emancypacyi prowadzono tak krwawą wojnę, nie staną się przecież uczestnikami amerykańskiego prawa obywatelstwa w całej rozciągłości, lecz pozostaną w stanie połowicznym między niewolnictwem i równouprawnieniem.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 7. lipca. (*Czynności rady miejskiej.*) Na czwartkowem posiedzeniu prezydujący zawiadomił Radę o nadesłanych podziękowaniach od Towarzystwa Naukowego w Krakowie, domu inwalidów i Stowarzyszenia czeladzi rzemieślniczej we Lwowie za dary udzielone tym instytucyom w kwotach 500 zł., 300 zł. i 500 zł.

Siedmiu panom radnym udzielono urlopy.

Na interpelacyę radnego księdza *Formaniosza* co do uchwalonych subwencyi dla nauczycieli szkół ludowych odpowiedział prezydujący, że sprawa ta w najbliższym czasie będzie ostatecznie ukończona.

Sprawozdawca radny p. Dr. *Pfeiffer* przedłożył następnie projekt statutu regulującego stosunek szynkarzy do gminy miasta Lwowa, względnie przysługującego tejże prawa propinacyi, ułożony na podstawie rozporządzenia ministeryalnego wydanego w skutek zażalenia szynkarzy miejskich. Radny p. Dr. *Hönigsmann* wniósł, aby projekt jakoteż reskrypt ministeryalny były odlitografowane i członkom rady rozdane, i aby dopiero potem zwołane było osobne posiedzenie dla załatwienia tej sprawy. Przeciw temu oświadczył się prezydujący powołując się na polecenie Namiestnictwa, aby sprawa była w ośmiu dniach załatwiona. Wniosek radnego Dra. Hönigsmanna wzięty pod głosowanie pozostał w mniejszości, wskutek czego tenże uchylił się od dalszej obrady i opuścił salę. Nastąpiła dyskusya, w której brali udział pp. radni *Adamski*, *Gębarzewski* i *Landesberger*, poczem wzięto pod rozbiór cały projekt statutu według pojedyńczych paragrafów. Żywą rozprawę wywołał §. 9., który zastrzega gminie prawo dowolnego nadania lub odmówienia pozwolenia na prowadzenie wyszynku. W końcu Rada przyjęła cały projekt złożony z 28 paragrafów.

Brody, 9. lipca. (*Ofiary dobroczynne spadkobierców ś. p. Macieja Riegera. — Doniesienia od granicy polskiej. — Stan zasiewów.*) Dnia 21. z. m. miasto Brody straciło najstarszego wiekiem i naizasłużeńszego obywatela, właściciela handlu hurtownego Macieja Riegera. (Ob. nr. 142 G. L.) Urodzony w r. 1772 wstąpił w roku 1785 do stanu handlowego, ożenił się w r. 1800 i umierając zostawił 7 dzieci żyjących, 26 wnuków i 16 prawnuków. Zacny ten mąż, chluba miasta, największy dobroczyńca ubogich i najlojalniejszy obywatel, doznawał powszechnego poważania. Cała ludność tutejsza żywo śmierć jego uczuła i dowiodła swego współczucia przyłączając się do orszaku odprowadzającego zwłoki czcigodnego starca na miejsce wiecznego spoczynku. Z powodu, że ś. p. Maciej Rieger nie zostawił testamentu, spadkobiercy chcąc uczcić jego pamięć i uwiecznić wspomnienie jego dobroczynności, ofiarowali dobrowolnie na rzecz ubogich miasta Brodów następujące sumy: 1. Dla chrześciańskiego szpitalu powszechnego w Brodach 4000 złr.; 2. dla domu kalek w Brodach 1000 złr. na wystawienie gmachu; 3. dla ubogich izraelickich w Brodach 2000 złr. na utworzenie fundacyi, od której procenta w każdą rocznicę śmierci ś. p. Riegera będą rozdzielone między ubogich izraelickich w Brodach przez najstarszego wiekiem członka rodziny.

Na wołyńskich właścicieli dóbr, którzy brali udział w ostatniem powstaniu polskiem, nałożył rząd ces. rosyjski dodatek do podatków w wysokości 20%. Zaprowadzona przez rząd rosyjski zmiana w systemie paszportowym, dozwalająca cudzoziemcom posiadającym paszporta wystawione przez ich władze krajowe przebywać w Rosyi przez pół roku, bez starania się o ces. ros. paszporta gubernialne, wpływa korzystnie na wzajemny obrót handlowy.

Zasiewy tegoroczne w okolicy Brodów udały się jak najlepiej i zwłaszcza jare zapowiadają obfite zbiory.

Wiedeń, 8go lipca. (*Nowiny dworu.*) Arcyksiążę Rainer z małżonką przybył do Londynu; po krótkim tamże pobycie Ich ces. Wysokości udadzą się do kąpiel morskich, i dopiero we wrześniu powrócą do Wiednia. Arcyksiężna Zofia ma dziś przybyć do Schönbrunnu. Arcyksiążę Karol Ferdynand i Arcyksiężna Elżbieta wraz z dostojną rodziną mają przepędzić resztę lata w nowo nabytych dobrach w Wyższej Austryi, tudzież w Styryi. Król pruski ma dnia 15go wyjechać z Karlsbadu do Wildbad Gastein i zabawić tam do połowy sierpnia. Z Wielkim Księciem Oldenburgskim ma przybyć tu także Królowa grecka Amalia, wybierająca się do siostry swojej baronowej Washington, zamieszkałej w dobrach własnych pod Grazem.

(*Ustawa względem tymczasowych zmian w austryackiej taryfie celnej.*) Gaz. Wied. ogłasza ustawę z 30go czerwca 1865 zaprowadzającą od 1go lipca 1865 zmiany tymczasowe w austryackiej taryfie celnej z d. 5. grudnia 1865. Ustawa jest kontrasygnowana przez Ich Excelencye ministrów hrabiego Mensdorff-Pouilly, pana Plenera i szefa ministerstwa handlu Barona Kalchberga.

(*Łaska monarsza.*) *Jen. kor.* pisze: Najwyższem postanowieniem z 21. czerwca r. b. upoważnił Jego c. k. Apostolska Mość najłaskawiej ministra sprawiedliwości do polecenia prokuratorowi państwa w **Wenecyi**, ażeby względem 153 osób, obwinionych w procesie o zdradę stanu, wytoczonym z powodu zaburzeń w Furlanie, żądał odstąpienia od śledztwa kryminalnego podług §. 189 procedury karnej. Pomiędzy nimi znajdują się także żona i córka zbiegłego Dr. Andreuzzi, który uorganizował najznaczniejszą bandę. Niepotrzebujemy przedstawiać, jak wielkie dobrodziejstwo wyświadcza ten najwyższy akt łaski licznym rodzinom, które przez uwięzienie ich krewnych narażone były na największe straty w zarobku. Miejmy też nadzieję, że łaska Jego c. k. Apostolskiej Mości wyda zbawienne owoce.

(*Z wydziałów parlamentarnych.*) Wydział kolej żelaznej Koszycko-Bogumińskiej miał posiedzenie w dniu 4. lipca i wysłuchał na niem znawców, dyrektorów Engerta, Schminkego i inżyniera Fantego. Po odczytaniu ich opinii dep. Schozl wniósł ustanowienie minimalnego czystego dochodu w wysokości 1,900.000 złr. Przeciw temu wnioskowi wystąpili komisarz rządowy Hoffmann, baron Kalchsberg i znawcy Schminke i Engerth. Baron Riese-Stalhburg wniósł ustanowienie minimalnego dochodu w sumie 2,450.000 złr. Przeciwko temu wnioskowi oświadczyli się znawcy. Przy głosowaniu odrzucony został wniosek dep. Schlegla, przyjęto zaś wniosek dep. Riese-Stallburg. Również przyjęto jednomyślnie wniosek dep. Demla, względem zalecenia rządowi projektu do prawa gwoli przedłużenia kolej Koszycko-Bogumińskiej przez Schatmar i Szigeth do Klausenburga, a przez Przyrów do Przemyśla. Referentem wydziału wyznaczony został dep. Demel.

Według *Bothschaftera* wypracowany już jest zupełnie przez byłego ministra sprawiedliwości, p. Hein, projekt do nowej procedury karnej. Składa się on z 514 paragrafów. Projekt opiera się na zasadzie czysto akuzacyjnej, rozszerza prawa obrony, przyznając obwinionemu obrońcę prawnego już w pierwszem śledztwie. Przy kwestyi dowodów przekonanie sędziego zastępuje prawidła dowodów, a przy zbrodniach na której wyznaczona jest kara wyżej pięcioletniego więzienia lub kara śmierci, wolno jest sejmom krajów koronnych, w ściślejszej radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Galicyi, Lombardo-wenecyi i Dalmacyi, oświadczyć się za zaprowadzeniem sądów przysięgłych i odpowiedniego głównego działu w procedurze karnej.

Organizacya sądowa także już od dawna wygotowana została. Co zaś dotycze noweli karnej, odznacza się ona duchem ludzkości i łagodności. Kara śmierci wyznaczona jest tylko na bardzo małą liczbę przypadków, chłosta jako kara główna lub zaostrzająca lub dyscyplinarna zupełnie zniesiona, obecne zaostrzenia kary także po większej części mają być zniesione, przy ciężkiem więzieniu kajdany mają być zniesione, w więzieniach aresztanci doznawać mają znacznej ulgi; przy przestępstwach politycznych upaść mają zupełnie kary hańbiące, zastąpione być mają więzieniem lub prostym aresztem, kary znacznie mają być zmniejszone a jednak sądom zostawione być ma największa władza dalszego ich obniżenia, ma być zaprowadzony system puszczenia więźniów na urlop lub warunkowego ich wypuszczenia z więzień, skutki wyroków karnych sprowadzone być mają do racyonalnych rozmiarów i t. d.

Donoszą z Pesztu, że rada namiestnicza na posiedzeniu w dniu 5go b. m. z okrzykami Eljen przyjęła wiadomość o mianowaniu p. Majlatha kanclerzem nadwornym, i wiceprezydent zaproponował przesłać adres do nowego kanclerza nadwornego z wyrażeniem radości w imieniu rady namiestniczej.

(*Posiedzenie izby panów z dnia 7. lipca.*)

Na posiedzeniu izby panów z dnia 7. lipca zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Excel. pp. ministrowie *Schmerling*, *Mecséry*, *Plener*.

Po odczytaniu protokołu poprzedzającego posiedzenia izba rozpoczęła rozprawy nad wnioskiem księcia *Colloredo*: „prosić rząd ażeby się starał o uproszczenie systemu administracyi politycznej.“

Po krótkiem przymówieniu się księcia *Colloredo* w usprawiedliwieniu swego wniosku, wystąpił hr. *Leon Thun* z wnioskiem następującym: Izba panów zechce uchwalić na drodze rezolucyi:

1. Iż podniesienie wpływów państwa nad sumę obecnie preliminowaną, nie może już być dopięte na drodze prawodawstwa podatkowego, przywrócenie więc równowagi między wydatkami a dochodami tylko na drodze zmniejszenia wydatków coroczne wracających dopięte być może.

2. Cel ten nie może być dopięty przez proste strącenia w obecnych urządzeniach administracyjnych i wojskowych, lecz dopięty jedynie być może przez zaprowadzenie istotnych zmian w tychże urządzeniach.

3. Dalsze używanie kredytu gwoli pokrycia wydatków corocznie wracających, w tenczas tylko usprawiedliwione być może, jeżeli użyte będzie jako środek zaprowadzenia w najkrótszym czasie równowagi między wpływami a wydatkami; izba panów przeto ma nadzieję, iż rząd nie będzie domagać się od rady państwa przyzwolenia na budżet nie wykazawszy, czyli i kiedy wymogom powyższym zadosyć stać się może.

W usprawiedliwieniu wniosku tego hr. Leon Thun przywodzi, iż pomimo strąceń przeprowadzonych, zostaje jeszcze deficyt 8,400.000 złr. Dodać tu jeszcze potrzeba wydatki które koniecznie zrobione być muszą, a mianowicie 4 miliony dla ściągnienia znaczków monetarnych, 7 milionów za zastawienie wpływów bieżącego roku, $3^4/_{10}$ milionów za subwencyi drogom żelaznym. Deficyt zatem w ogóle wynosi $22^8/_{10}$ milionów. Mowca oblicza jak w przyszłości budżet czysty objawiać się będzie i wykazuje, że bieżący niedobór 12 milionów wynosi, jednak objęta jest amortyzacya długu państwa, która

w roku 1867 20 milionów wymagać będzie. Nie na tem jednak kończy się niedobór. P. minister stanu zrobił słuszną uwagę, iż budżet przez rząd pierwiastkowo złożony jest taki jakiego wymaga porządnie uregulowana administracya. Dokonane na wielu pozycyach strącenia na długi czas utrzymać się nie dadzą bez wystawienia administracyi na szwank. Do tej kategoryi należą $^2/_5$ części strąceń dokonanych czyli 10 milionów. Doliczyć zaś jeszcze potrzeba procenta od pożyczki, która zaciągniona być musi dla spłacenia należytości bankowej. Mowca oblicza, że dla doprowadzenia równowagi między wpływami z rozchodami trzeba wystarać się o 128 milionów, w których procent 10 milionów rocznie kosztować będzie. Deficyt roczny wynosić zatem będzie 32 miliony; jeżeli zaś równowaga zaprowadzona być ma to jeszcze te 32 miliony strącone byćby musiały, czyli rząd austryacki musiałby być tańszy o 32 miliony. To zaś rzecz nie łatwa. Poszukując powodów smutnego tego położenia, mowca wraca aż do roku 1848 w którym to roku deficyt zniknąć miał, rząd był daleko tańszy, ciężar podatków daleko mniejszy. Główną przyczyną niedoli mowca upatruje w nagłej przemianie administracyi, w skutek czego liczba urzędników znacznie pomnożyć musiano. Cóż rada państwa robić powinna w obec takiego stanu rzeczy? Proste wyrażenie życzeń i skazówek nie wystarczy. Rada państwa z góry wyrazić musi zastrzeżenie przeciwko wszelkiemu budżetowi zapowiadającemu nowe operacye kredytowe, co niądolę obecną zwiększyć jeszcze musi. Jest to jej prawem a zatem jej obowiązkiem i takowe pojęcie rzeczy skłoniło mowcę do wystąpienia z wnioskiem rezolucyi, którą pod obrady izby poddaje.

Jego Emin. kardynał *Rauscher* oświadcza, iż wniosek hr. Leona Thuna tak wielkiej jest wagi i doniosłości, że bez głębszej rozwagi wotować nad nim nie można. Propozycye zatem, ażeby wniosek ten odesłany został do osobnej komisyi gwoli jego zgłębienia.

Książę *Salm* oświadcza, że komisya jest niepotrzebna, nic ona bowiem innego nie wyrazi, coby członkowie izby panów dziś już nie wiedzieli.

Książę *Colloredo* oświadcza, iż na przypadek przyjęcia wniosku hr. Leona Thuna, wniosek swój własny cofa.

Przy głosowaniu izba postanowiła odesłać wniosek hr. Leona *Thun* do komisyi, do której wybrani zostali hr. Leon *Thun*, kardynał *Rauscher*, baron *Pipitz*, książę *Colloredo*, hr. *Larisch*, baron *Lichtenfels* i hr. *Rechberg*.

Poczem posiedzenie zamknięte zostało bez oznaczenia dnia przyszłego posiedzenia.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 1. lipca. *(Smutny stan rzeczy i powszechne nieukontentowanie.)* Położenie rzeczy w Księstwach tak jest zmącone i rozprzężone, iż kraj chyli się ku katastrofie, którą wywołać może najlżejszy nacisk zewnętrznej polityki. Nowe urządzenia i prawa, jakie Książę Kuza nadał krajowi, w ogóle nie są złe, lecz rządom jego zbywa na dostatecznej sile i na dobrych urzędnikach do ich przeprowadzenia. Stało się więc, iż dawne instytucye zniesione zostały, nowe jednak zakorzenić się nie mogły, w skutek czego kraj wpadł w stosunki bezprawia i chaosu, coby się jeszcze wybitniej wykazało, gdyby z jednej strony charakter Mołdo-Wołochów nie był nader cierpliwy i bierny, z drugiej zaś strony, gdyby rząd nie dawał sobie największej pracy gwoli ukrycia sytuacyi w obec zagranicy. Pomimo tego objawia się codziennie coraz większe nieukontentowanie we wszystkich stanach. Chłopi, w nadziejach swych i oczekiwaniach przez prawo ruralne srodze zawiedzeni, są niekontenci, prócz tego kładą na karb rządu szkody, jakie im wylewy wód i susza zrządziły. Właściciele ziemscy pozbawieni zostali przez Księcia Kuzę dawnych przywilejów i stracili połowę dochodów. Handel zupełnie upadł tak w kraju samym jak i w miastach naddunajskich. Rzemieślnik żali się na rząd, bo nie ma roboty, bo życie niezmiernie podrożało a podatki daleko są większe jak dawniej. Urzędnicy czują niepewność swego położenia, prócz tego płaceni są bardzo nieregularnie i po kilka miesięcy na pensyę czekać muszą. Lecz i Książę Kuza nie kontent jest z całego świata a nadewszystko z Mołdo-Wołochów, którym nie bez słuszności niewdzięczność i niezdolność zarzuca. Reformator widzi, że wszystkie jego plany spełzły na niezem, wszelkie nadzieje go omyliły. Chciał on założyć państwo wzorowe a teraz zaledwo utrzymać może w całości rozpadający się ze wszech stron budynek państwa. Nowe ministeryum obecnego położenia nie zmieni, daje tylko Księciu sposobność usunięcia niektórych środków, które jemu samemu zagrażały. Cofnięte już zostało prawo o pensyach, bardzo niesprawiedliwe, zwłaszcza względem obcokrajowych. Podatek na tytoń, który wywołał wielkie nieukontentowanie a nawet i opozycyę we wszystkich klasach ludności, cofnięty został, natomiast zaprowadzone ma być znaczne podwyższenie podatku patentowego dla handlarzy tytoniu, co jednak sprzeciwia się traktatowi paryzkiemu. Nawet projekt o banku i koncesya na drogi żelazne cofnięte być mają. Izby będą wkrótce zamknięte, a Książę Kuza uda się do Ruginosy. Tym sposobem nowe ministeryum ułatwi wprawdzie położenie rządu, nie rozwiąże kwestyi żywotnych, zagrażających bytowi kraju; węzeł ten gordyjski rozcięty tylko być może siłą wypadków zewnętrznych lub wewnętrznych.

Kronika.

(Wykaz aresztowanych.) Do c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie odstawiono w miesiącu czerwcu b. r. 998 osób aresztowanych; z tych oddano sądom 135 osób, policyą ukarała jako sąd 103 osób, a według przepisów policyjnych 760 osób, wydalono szubpasem 224 osób, oddano gminie 55 osób bez zatrudnienia i 25 osób dla sprawdzenia ich należności do gminy; 31 ulicznic umieszczono w szpitalu.

(Pożar.) Dnia 30go z. m. spalił się w Zborowie dom izraelity J. L. Stocka. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma; szkoda wynosi około 300 złr.

(Piorun.) W Ostapiu, w powiecie Grzymałowskim, zabił piorun dnia 25go z. m. dwa konie włościańskie w polu.

Tamże dnia 28go z. m. zginął od pioruna parobek 19 letni.

(Samobójstwo.) W Horodnicy, w powiecie Husiatyńskim, znaleziono w lesie dnia 1go b. m. obwieszonego na drzewie parobka z Liczkowiec. Z śledztwa pokazało się, że tenże sam odebrał sobie życie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. lipca. *(Budowa kolei żelaznej ze Lwowa do Czerniowiec)* postępuje jak najpomyślniej. Przy robotach ziemnych wzdłuż całej linii pracuje tyle sił ile ich tylko zgromadzić można. Miejscami roboty nadziemne są już o tyle ukończone, że można przystąpić do kładzenia progów i szyn. Do budowy mostu na Dniestrze (poniżej Halicza dostarczone przez subantreprenerów angielskiego towarzystwa budowy kamienie ciosowe objętości 5000 stóp sześciennych, jako niezdatne odrzuciły organa nadzorcze towarzystwa i materyał ten będzie zastąpiony innym. Zwłoka ztąd powstała nie opóźni bynajmniej ani budowy ani ukończenia tejże. Budynki zostały już rozdane partyami rozmaitym przedsiębiorcom i ci od 1. lipca b. r. zaczeli zwozić materyały. Jeżeli nie zajdą przeszkody nieprzewidziane kolej będzie niezawodnie otwarta w przyszłym roku, w jesieni. Temi dniami ma tu przybyć z Wiednia jeneralny dyrektor tej kolei pan Ofenheim, aby się naocznie przekonać o postępie budowy.

Przemyśl, 6. lipca. Następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były na targach w obwodzie przemyskim.

	Miejsce targu:											
	Przemyśl		Jaworów		Mościska		Sąd. Wisznia		Radymno		Niżankowice	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	3	20	3	80	3	27	3	22	2	75	3	55
„ żyta . . .	2	60	2	50	2	57	2	57	2	50	2	70
„ jęczmienia .	2	42	2	37	2	37	2	52	2	50	2	.
„ owsa . . .	1	60	1	55	1	46	1	50	1	50	1	20
„ hreczki . .	2	52	2	30	2	25	2	55	3	.	.	.
„ kukurudzy .	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	1	62	.	.	1	20	.	.	1	25	.	.
Cetnar siana . . .	1	10	.	75	1	40	.	80	.	80	.	.
„ wełny	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	8	.	8	50	6	50	7	.	4	75
„ „ miękkiego	5	17	5	50	7	.	4	60	5	.	3	35
Funt mięsa wołowego	.	15	.	12	.	11		12	.	13	.	12
Mas okowity	.	60	.	85	.	44	.	54	.	.	.	50

Kraków, 7. lipca. *(Nowa kopalnia węgla.)* Dwaj urzędnicy kolei Karola Ludwika uzyskali pozwolenie poszukiwania węgla kamiennego w pobliżu stacyi kolei żelaznej w Dębicy pod Zawadą. Pozwolenie to odkupił właściciel Okocima i tamtejszego browaru p. Jan Götz, i zamierza rozpocząć wiercenie już w ciągu bieżącego miesiąca. Do tego celu sprowadza górników z M. Ostrawy, a dyrektor kopalni węgla księcia Salm pod M. Ostrawą, p. Mladek, temi dniami ma przybyć na miejsce, aby osobiście wskazać, gdzie należy przedsiębrać wiercenie.

Ostatnia poczta.

Sztuttgarda, 8. lipca. Izba deputowanych uchwaliła 55 głosami przeciw 27 zniesienie wszystkich dotychczasowych ograniczeń małżeństwa. Minister Varnbühler mówił i głosował za zniesieniem.

Kopenhaga, 8. lipca. Hrabia Karol Moltke wystąpił dla słabości z ministerstwa.

Londyn, 7. lipca. Cranworth zostaje kanclerzem. Lord Palmerston wydał do swoich wyborców w Tiverton adres względem nowego wyboru swego; zarzuca on program przyszłości i powołuje się tylko na swoją przeszłość.

Ateny, 1. lipca. Zdaje się, że rząd zapewnił już sobie większość w izbie. — Pożyczka w sumie przynajmniej 10 milionów drachm jest nieodzowną.

Konstantynopol, 1. lipca. Porta wydała za wstawieniem się Abd-el-Kadera i za przyzwoleniem większej liczby reprerentantów mocarstw opiekuńczych amnestyę dla przywódzców, skom-

promitowanych w czasie rzezi syryjskiej w r. 1862 i dla ówczesnego gubernatora Bejrutu. — Z Mekki donoszą o zgaśnieciu epidemii w Hedżas. Wicekról Egiptu przywiózł liczne podarunki i jednoroczny haracz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lipca.

Hotel George PP.: Krzysztofowicz Kaj., z Załucza. — Madan Seweryn, z Polski. — Petrowicz Fran., z Wołostkowa. — Winnicki Tyt., z Nadycz.

Hotel europejski: Stankiewicz Szcz., z Podlisek.

Hotel Langa: Prunkul Jerzy, z Jas.

Hotel krakowski: Rutkowski Rom., c. k. nadporucznik, z Ostrowa.

Hotel Mansch; Skolimowski Ant., z Winnik.

Dnia 9. lipca.

Hotel George: PP. Br. Mustatza Alex, z Petroutz. — Bako Karol, z Monasterzysk. — Brzozowski Leon, z Podola.

Hotel Langa: Stecher Hen., c. k. kapitan, z Włoch

Hotel angielski: Czerwiński Włod., z Rosyi. — Kutkowski Apol., z Hawłowic. — Żurowski Marc., z Rosyi.

Zajazd Podolski: Hr. Dzieduszycki Alf., z Uhełny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. lipca.

PP. Tomas Józef, c. k. jenerał-major, do Stanisławowa. — Hr. Kalinowski Wład., do Bakowic. — Hr. Rozwadowski Wład., do Kochanówki. — Korytowski Miecz., do Krakowa. — Kronstein Hip., do Kruhowa. — Lachowski Leop., c. k. przełożony powiatowy, do Złoczowa.

Dnia 9. lipca.

PP Barbot de Magny Mik., ces. ros. kapitan, do Brodów. — Chojewski Alex., do Żurawna. — Madan Sew., do Krakowa. — Łomnicki Karol, do Wareża. — Ośmiałowski Szym., do Janczyna. — Petrowicz Fran, do Wołostkowa. — Prunkul Jerzy, do Wiednia. — Stankiewicz Szcz., do Podlisek. — Rutkowski Rom., c. k. nadporucznik, do Ostrowa.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie). Na dochód b. artystki sceny polskiej Józefy Rutkowskiej: **„Qui pro quo"**, komedya w 1 akcie; **„Kobiety płaczące"**, komedya z francuzkiego w 1 akcie; **„Taraban mały dobosz"**, operetka w 1 akcie z francuzkiego. Pan *Angyalfi Sandor* z grzeczności dla beneficyantki odspiewa dwie pieśni z towarzyszeniem fortepianu.

Jutro (przedst. niemieckie): **„Der Troubadour"**, wielka opera romantyczna w 4 oddziałach. Występ gościnny p. Adolfa *Robinsona*, pierwszego barytonisty przy król. teatrze w Hanowerze i p. Karola *Wilda*.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 9. lipca 1865.

Pora	Barometr w mierze arys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 327.58	+ 14.8	—	poł.-zachodni sł.	pogoda
2. god. po poł.	327.78	+ 23.0	—	poł.-zach. „	„
10. god. wiecz.	327.73	+ 16.9	—	„ „	„
7. god. zrana	''' 326.99	+ 16.3	—	poł.-zachodni sł.	pogoda
2. god. po poł.	326 45	+ 25 6	—	„ „	„
10. god. wiecz.	326.13	+ 19 2	—	„ „	pochmurno

Kurs Lwowski.

Dnia 8 lipca		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	20	5	23½
Dukat cesarski	„ „	5	22	5	24½
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	99½	9	01
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	70	1	73
„ papierowy rosyjski	„ „	1	45	1	46
Talar pruski	„ „	1	61	1	62½
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	68	66	69	24
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	72	12	72	71
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	54	73	14
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	74	48	75	19
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	197	38	199	31

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8 lipca.	złr.	kr.
5% Metaliki	69	85
5% pożyczka narodowa	74	95
Losy z 1860 roku	91	55
Akcye banku wiedeńskiego	795	—
„ „ kredytowego	177	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	109	40
Srebro	106	75
Dukat pojedyńczy	5	24

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 lipca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	64.70	64.80
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98.25	98.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	74 70	74 80
od kwiet. do paźd. po 5%	74.70	74.80
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	80.—	80.50
„ r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	69 60	69 70
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	—.—	—.—
dtto. po 4½%	61.—	61.50
dtto. „ 4%	54 25	54.75
dtto. „ 3%	40.75	41.25
dtto. „ 2½%	34.—	36.—
dtto. „ 1%	13.80	13.90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144.50	145.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	141 50	142.40
Przez. do wyl. z r. 1854	85.—	85.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	91.45	91.55
Przez. do wyl. z r 1860 po 100 zł.	96.70	96.80
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	81 60	81.70
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	63.—	64.—
„ 4½%	60.—	60.50
„ 4%	53.—	53.50
„ 3½%	46 —	46.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	57.—	58.—
„ 2¼%	51.—	52.—
„ 2%	47.50	48.—
„ 1¾%	40.—	40.50
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indem. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	85.—	86.—
Wyż. Aust.	86.—	87.—
Salcburg	91.—	92.—
Czech	91.50	92.—
Morawii	83.—	84.—
Szląska	88.—	89.—
Styryi	87.50	88.—
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100zł. Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	73 90	74.30
Banatu Tem.	72.25	72.75
Kroacyi i Sławonii	74.—	75.—
Galicyi	72.75	73.25
Siedmiogrodu	69.75	70.50
Bukowina	69.75	70.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	70.30	70.50
Banat Temesz.	69.90	70.10
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.-	94.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	54.—	55.—
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	54.—	55.-
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	27.—	27.50
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	17.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	795.—	797.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	177.90	178.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	595.—	597.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	74.75	75.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1716.—	1718.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	181.40	181.50
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	211 —	213.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	134.—	134.50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	198.—	198.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	59.—	60.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	165.75	166.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	121 —	121 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	695 —	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	240. —	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	137.—	138.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	476.—	478.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	229.—	231.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	385 —	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	256 —	260.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.50
przeznaczone do los. po 5%	94 50	94.75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	89.90	90 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	68 50	69.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	81.—	81 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	93.—	94.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	85.—	86.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	78.50	79.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	111.25	111.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	105.25	105.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	89.25	89.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	76 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	93.50	94 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.50
Lloyda za 100 zł.	—.—	—.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	122 80	123.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	81.25	82.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	107.—	108.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.75	49 25
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 50	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	87.—	92 —
Salma „ 40 „ „	30.—	30 50
Palfiego „ 40 „ „	26.25	26 75
Clarego „ 40 „ „	26.—	26.50
St. Genois „ 40 „ „	26.25	26 75
Windischgrätza 20 zł. „	17.—	17.50
Waldsteina 20 „	18.50	19 —
Keglevicha 10 „	12.50	13 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.30	12. 0

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	91.50	91 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	91.55	91.70
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	81.—	81 10
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	109.40	109 40
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	43 30	43.30
Marsylia za 100 fr.	43.40	43.40
Paryż za 100 fr.	43.45	43 50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.22	5.23
dtto. pełnej wagi	5.22	5 23
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.74	8.75
Rosyjski imperyał	8.97	9 —
Talar związkowy	1.60½	1.61
Srebro	106.75	107.25
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej